

Resumé

Tato diplomová práce zahrnuje historický a literárně-kritický úvod k současné irské ženské poezii a interpretaci básní tří jejích představitelk, Eavan Boland, Medbh McGuckian a Vony Groarke. Zaměřuje se na vnímání přírody u těchto básnířek a jejich přístup ke vztahu mezi lidským subjektem a přírodními jevy. Pro kontext této poezie je důležitý feministický kritický přístup k tradičnímu zjednodušujícímu obrazu ženy v irské literatuře a politice. Feministicky orientovaná společenská kritika zdůrazňuje a podněcuje zodpovědnost a nové možnosti současné ženské poezie v Irsku.

Kulturně hluboce zakořeněné klišé spojující ženu s úrodností země nebo naopak nevinností náboženského ideálu Panny Marie vyvolalo mezi mladými irskými autorkami silnou vlnu protireakce. Odhalení nebezpečného vlivu těchto idejí na ženský postoj k vlastní identitě a vyjádření skutečného prožitku ženské sexuality patří k základním tématům současných irských básnířek. Pro toto básnické zkoumání ženského „já“ je velmi důležité také zobrazení skutečného fyzického a duchovního vztahu k přírodě a čistě osobní přístup k přírodní metafoře. Reflexe vlastního vztahu k přírodním objektům a jevům je klíčová v poezii všech tří básnířek vybraných pro tuto práci.

Můj rozbor básní bere v úvahu politické souvislosti této poezie a pokouší se nastínit možnosti jejího uměleckého uchopení kulturních otázek, zároveň však zdůrazňuje nezávislost poezie jako tvůrčího aktu. Pokouším se sledovat také překvapivé umělecké postupy a zvláštní estetické kvality, které zájem o přírodu u těchto básnířek přináší. Každá z nich nalézá jiný obrazný vztah mezi subjektem a okolní přírodou a nabízí osobitě vyjádření vnitřní blízkosti člověka a krajiny. Využití přírodní metafory u Eavan Boland, Medbh McGuckian a Vony Groarke oživuje v novém světle vztah mezi ženou a přírodou a významně se tak dotýká současných genderových otázek. Žena přestává být pasivním prvkem mýtického tropu ženy – matky